

ANUL VI. - No. 16
15 Iunie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în Românul necinstit și înstrăinat!„

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Proclamația M. S. Regelui Carol II
I. C. Cătuneanu: O demascare necesară
„Salvarea“
I. Delateișani: Pan-Europa
Șt. Peneș: Liberali, vorbe și fapte
I. Filip: Din nou la datorie, frați studenți
I. V. Emilian: Partidul național socialist german
Dr. N. C. Paulescu: Din „Francmasoneria în Țara
Românească după războiu“
G. Făcăoaru: Francmasoneria și J. M. C. A.
Gh. I. Chituc: Un viespar jidovesc, Gilău-Cluj
Dela org. L. A. N. C., jud. Câmpulung-Bucovina
„Morala Talmudului“ — „Studiu asupra Iudais-
mului, Talmudul“
Un negustor: Românii și regimul spirtuoaselor
„D. A. C. Cuza și francmasoneria“
„Strigătul Oltului“

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Proclamația M. S. Regelui Carol II CĂTRE ROMÂNI,

Impins de marea Mea dragoste de Țară, am sosit în mijlocul poporului Meu spre a fi, conform făgăduinței date, pavază fiului meu și strajă Patriei.

Când, acum mai bine de patru ani, mijloace pentru Mine neînțelese, au fost întrebuințate față de scumpul Meu Părinte și față de Mine, să mă silească a Mă îndepărta de Țara mea iubită, nu am putut crede că o domnie atât de glorioasă se va sfârși fulgerător.

Astăzi, în mijlocul vostru, am venit cu inima plină de dragoste pentru toți Români și cu singurul gând de a strânge împrejurul Tronului pe toți fiii Patriei, dornici de muncă și de adevăr.

În sufletul Meu nu a rămas nici o umbră de resentiment față de acei cari, în restimpul pribegiei, au crezut că puteau prin vorbele lor, să șteargă din inima acelui popor, în mijlocul căruia m'am născut și am crescut, legătura sufletească ce Ne-a unit.

În clipele grele prin cari trece Țara, fac cel mai cald apel tuturor fiilor săi, la cea mai sinceră și desinteresată colaborare pentru dezvoltarea forțelor ei vii.

Cer ca toți, fără deosebire de opinie politică, credință sau obârșie, să-Mi dea sprijinul lor cel mai larg, pentru propășirea Țării prin cinste și demnitate

O demascare necesară

În Buletinul anti-iudeo-masonic No. 6 din Iunie 1930, citim la pagina 223 următoarea notă a redacției:

„În ediția de capitală a „Universului“, în care a apărut relatarea întrunirii „Cultul Patriei“ dela Cluj, au fost *cenzurate* toate pasajele referitoare la francmasonerie, chiar și din Moțiune, pasajii apărute în ediția de provincie. Nu-și dă seama Dl. Stelian Popescu pe ce pantă alunecă „Universul“? Sau banda francmasonică din sânul ziarului a devenit atotputernică“.

Spre a împlini lacuna mai sus constatată, reproduc vorbirea ce-am rostit la Cluj în Teatrul Național, în fața a 2000 de persoane, la sedința ținută de Asociația „Cultul

Patriei“, unde am fost invitat de Președintele ei, Dl. Profesor universitar *Marin Stefănescu*.

Domnilor,

Asociația „Cultul Patriei“, făcându-mi onoarea să mă cheme la această impunătoare întrunire, am venit stăpănit de simțul datoriei de a contribui în limita puterilor mele la o manifestare de românism integral.

D-lor, care ați avut fericita idee de a descinde în inima Ardealului veșnic românesc, D-voastră sunteți animați de voința de a ridica la *maximum* și *optimum* forțele latente ale ființei noastre etnice; D-voastră purtați grija patriotică de a ne păzi nația de vrăjmașii

ce clocotesc în contra lui fie din lăuntru, fie din afară. Împărtășim cu toții aceeași grijă. Avem cu toții datoria să ne apărăm neamul în instituțiile lui fundamentale, prin care și-a păstrat naționalitatea în trecut și cari constituiesc garanțiile sigure ale prosperității noastre în viitor.

Aceste instituții sunt *Tronul și Altarul*.

Contra forțelor susținătoare ale acestor două așezăminte istorice, contra *Armatei și Preoției*, unelteste astăzi, din întuneric, primejdios și formidabil secta puternică a Francmasoneriei. Asociația „Cultul Patriei“ nu poate rămâne nepăsătoare contra acestui dușman intern, care are puternice ramificații de organizație și influență peste hotare. Amintesc, în treacăt, că la 1890, Francmasoneria avea în toată lumea 28 milioane de aderenți și dispunea de un fond de 3 miliarde franci-aur¹). De atunci, toată lumea știe că a progresat și în special după terminarea războiului mondial.

Lucrează contra actualei organizații politice și economice a statului o societate secretă; lucrează din întuneric: nu la lumina zilei. La lumina zilei simulează numai o activitate inocentă spre a ademini pe cei naivi. De fapt își păstrează secretul activității sale oculte prin strașnice jurăminte impuse membrilor cari intră în organizație. Vă citesc textul unui jurământ cu sancțiunile impresionante:

„*Jur înaintea arhitectului suprem al tuturor lumilor de a nu destăinui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele doctrinele și uzurile Frm. și de a păstra asupra acestora o tăcere eternă. Promit și jur lui Dumnezeu de a nu trăda nimic nici prin condeiu, nici prin semne, nici prin vorbe, nici prin gesturi, de a nu face să se scrie, să se litografieze, să se graveze, să se im-*

¹) Cf. Rosen, *L'ennemie sociale*, din 1890, pentru care destăinuire Papa Leon XIII a felicitat prin scrisoare publică pe autor.

prime ceva; de a nu publica vreodată ceia ce mi s'a încredințat până în acest moment și ceia ce mi se va mai încredința în viitor. Mă oblig și mă supun la următoarea pedeapsă dacă îmi calc cuvântul:

„Să mi se ardă buzele cu un fier roșu, să mi se taie mâna, să mi se smulgă limba din gură, să mi se rezeze gâtul, cadavrul meu să fie spânzurat în lojă, în timpul când se lucrează la admiterea unui nou frate, spre a servi de batjocură a infidelității mele, și drept spaimă pentru alții, în urmă să fie ars iar cenușa să fie aruncată în vânt, ca să nu mai rămână nici o urmă de spre amintirea trădării mele²⁾.

Cui se face asemenea jurăminte? Cine conduce efectiv Francmasoneria?

D-lor, această organizație ocultă, compusă din grade suprapuse în piramidă, în așa fel în cât membrii de pe treapta inferioară nu cunosc membrii de pe treapta imediat superioară, este condusă de șefi invizibili, ce rămân necunoscuți cari văd din vârful piramidei toate treptele, dar de jos în sus nu sunt văzuți. Așa dar, conducătorii invizibili, rămânând în întuneric, nu au nici o răspundere față de turma celor conduși, cari au jurat inviolabilitatea secretului masonic.

Ce țintește să asigure secretul masonic? Ce voesc Francmasonii inițiați? Una afirmă, și alta gândesc. Afirmă că urmăresc dezvoltarea unei umanități superioare celei de astăzi, prin practica filantropiei dezinteresate și mai ales prin aplicarea principiilor *libertate, egalitate, fraternitate*, acelor principii de care s'a călăuzit societatea franceză dela sfârșitul veacului al XVIII și a căror aplicare a adus atâta vărsare de sânge și ruini în Franța.

Am dovezi precise și incontestabile că Francmasonii în afixarea acelor principii nu sunt sinceri, că sub formule dulcele ascund planuri criminale de distrugere și asasinare spre a pune mâna pe putere. Iată ce înțeleg conducătorii invizibili, rămași totodăuna nedescoperiți, prin cuvintele *libertate, egalitate, fraternitate*, așa cum le-au explicat la 1861 unui neofit de valoare istorică, rămas tipul eroului popular în istoria patriei sale, lui *Giuseppe Garibaldi*, de care Francmasoneria înțelegea să se servească spre a dărâma prestigiul bimilenar al bisericii catolice.

²⁾ Cf. „*Înfrățirea Românească*“ din 1 Februarie 1926.

„LIBERTATEA, armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea, INSEAMNĂ independența fără margini și restricții, sustrasă de la ori-ce fel de autoritate;

INSEAMNĂ independența spiritului, care nu poate fi stânjenită prin nici o revelație, nu poate fi limitată prin nici o dogmă; INSEAMNĂ independența voinții, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaște nici Rege, nici Papă, nici D-zeu. Prin ajutorul libertății ca pârghie și prin pasiunile omenesti, ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totd'auna pe Regi și pe Preoți, acești inamici neînduplecați ai neamului omenesc, mai funești pentru omenire decât tigrul pentru celelalte animale.

„EGALITATE, instrumentul, atotputernic, cu care noi am transformat lumea INSEAMNĂ egalizarea proprietăților, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetățean al unei singure și aceleiași lumi, sunt mai vechi și mai sacre decât toate contractele și tot dreptul nescris și prin urmare aceste drepturi trebuiesc restabilite, pe când contractele trebuiesc rupte și dreptul nescris trebuie desființat.

„FRATERNITATE, făgăduința atotputernică cu care noi am stabilit puterea noastră INSEAMNĂ: Frăția în frcm. pentru a constitui un stat în stat, cu mijloace și cu o funcțiune independente de stat și necunoscute statului;

INSEAMNĂ frăția în frcm. pentru a constitui UN STAT DEASUPRA STATULUI, cu o unitate, un cosmopolitism, cu o universalitate, care fac Frcm. să fie superioară statului și să-l conducă;

INSEAMNĂ frăția în frcm. pentru o constitui UN STAT IN CONTRA STATULUI, atâta vreme cât vor exista armate permanente, cari sunt instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedecă a oricărei înfrățiri.

„Prin ajutorul Fraternității ca pârghie, și prin ura omenească drept punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totd'auna parazitismul și represiunea armatei, această ciură nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc“.

Așa dar, ținta precisă a umeltirilor masonice constituie: *Tronul* slujit de Armată, și *Altarul* slujit de Preoțime. În acești doi factori *Armata* și *Preoțimea*, principiul Ordinei și al Credinței creștine, prin care ne-am păstrat în furtuna veacurilor și ne-am făurit statul român, lovește din plin, cu ură săl-

batică și hipocrizie rafinată Francmasoneria.

Înțelegeți Domnilor, pentru care motiv, după documentele citite, o numesc, incontestabil întemeiat, *secta scelerată*. Iată de ce am socotit de datoria mea să atrag atenția în ședința publică, asociației „*Cultul Patriei*“, care înnumără printre membrii ei ofițeri distinși și înalți membrii ai clerului, să nu cadă în cursa ce-i întinde Francmasoneria sub forma fațarnică și periculoasă a lojelor numite *naționale*.

Acestea spuse, socotesc că este o desăvârșită incompatibilitate între calitatea de slujitor al Tronului și al Altarului și calitatea de membru în secta scelerată.

Și pentru ca firele slabe, ademenite de mirajul profiturilor personale să nu mai cadă în ispită, se impune ca Francmasoneria prin *LEGE* să fie isgonită de pe pământul României întregite.

Și acum Dommule Președinte al Asociației „*Cultul Patriei*“, domnilor membri, domnilor generali ai războiului pentru întregirea neamului, sunt sigur că cu toții împărtășim sentimentul datoriei ce ne incumbă, de a denunța și demasca Francmasoneria, de inițiativă, de conducere ocultă și de finanțare Jidovească.

Cluj, 11 Maiu 1930.

I. C. CĂTUNEANU.

„Salvarea“

Am primit la redacție foaia naționalistă și creștină intitulată *SALVAREA*, ce apare la *Târgul-Jiu*, județul Gorj, sub conducerea D-lui Iulian Salvador, având drept deviză: *Christos, Regele, Națiunea*.

E în primul an; a ajuns la numărul 5. Ii dorim viață lungă și întărirea convingerii, că *Oltenia NU trebuie să rămână indiferentă față de lupta noastră contra Jidanilor*, pentru că patria lui Mihaiu Viteazul și a lui Tudor Vladimirescu nu cunoaște încă lepra ce roade jumătate din trupul nației române.

Oltenii mai vii, mai pricepuți, mai oțeliți în lupta pentru existență, decât ceilalți frați Români, au datoria să pună umărul la eforturile noastre, pentru că România întregită este a tuturor Românilor și deci cu toții trebuie să colaboreze la salvarea ei, după cum indică însuși titlul gazetei, ce salutăm cu dragoste și nădejde.

Pan-Europa

s a u

Cea mai mare excocherie jidovească din Sec. al XX-lea.

Zilele acestea s'a deschis la Berlin congresul Uniunii Paneuropene. Mare recepție la Kaiserof. Marea finanță jidovească și figurile proeminente ale francmasoneriei mondiale erau prezente. Cu câteva zile mai înainte de deschiderea congresului, marele pontif al francmasoneriei mondiale, Briand, trimisese tuturor cancelarilor europeni memoriul conținând chestionarul asupra Statelor Unite ale Europei. Ca să arunce praf în ochii naivilor și proștilor, memoriul este prezentat de ministrii Franței și la Washington și la Moscova, d-lor Hoover și Litvinof rus, motivând prezentarea lui cu explicația, că el n'are nici o tendință antiamericană sau antisovietică, ca și cum n'ar fi fost o înțelegere prealabilă în sânul tuturor acestor francmasoni.

Președintele congresului dela Berlin, contele Coudenhove-Kalergi, jumătate sânge Jidan, francmason notoriu, a numit memoriul fratelui într'un „Jehova, Briand, o „magna carta“ a Europei“. După declarația lui Balfour, pe care Jidanii au numit-o „marea cartă britanică a libertății jidovești“, vine această declarație, pe care Jidanii o numesc „Marea carte franceză a dominației lui Izrael“.

Delegații Franței la congres, Profesorul Barthélémy, Loucheur; Germanii Wirth, Curtius, Bösch; Sârbul Nincici; Polonul Deduizky, scriitorul Thomas Mann etc., toți francmasoni notorii, s'au întrecut care mai de care în ridicarea osanalelor proiectului briandist. Singur Englezul Amery, a făcut oarecare rezerve, având însă și ele cântecul lor. El a scos în evidență poziția Mării Britaniei în Lume, din care cauză proiectul se putea să periclitizeze legăturile cu Dominionurile, ori putea să periclitizeze unitatea imperiului. Pentru Englezi, proiectul masonic este văzut momentan prin altă prismă, scopul final urmărit de francmasoneria mondială — Statele Unite ale Lumei — însă este împărțit și de francmasoni englezi cu mare entuziasm. Deocamdată pentru ei, trebuie să se constituie Statele Unite ale Europei, Statele Unite ale Americii și Statele Unite britanice, urmând ca mai târziu toate aceste federațiuni de state să se confunde în marea con-

federațiune a Statele Unite ale Lumii!

Cu titlu de curiozitate reproduc pasagii spicuite din presa mondială cu ocazia comentărilor pe cari le-a dat loc proiectul masonic.

Germania. — Organul democrat „Berliner Tageblatt“, scrie în editorialul său: „*Încă de astăzi, presa engleză se arată foarte sceptică în ce privește adesiunea Angliei la o Uniune Europeană. Ce ar fi un Locarno european în care ar lipsi Anglia, principala garantă a tratatului dela Locarno? Care este situațiunea Europei pe care d. Briand, vrea să o stabilizeze printr'o garanție comună? Este situațiunea actuală cu inegalitate de armament, de frontiere politice și economice, imposibilă situațiune în care alături de solidaritatea colectivă a întregii Europe, subsistă alianțe militare, care insultă această idee de solidaritate?*“

Podle este ideia lui Briand de a răspunde „nu“ la aceste chestiuni. El nu l-a exprimat și în planul său, nici între paranteze. Dar noi ne vom întâlni bucuroși cu el la conferința europeană, în gândul, că noi avem un același scop comun, care este de a realiza pacea. (N. R.: Care în limbajul francmasonic se traduce prin expresiunea: „De a asigura dominația lui Izrael“).

Klein, redactor-șef la „Gazeta Generală a Germaniei“, scrie: „Politică franceză, a dat o lovitură de maestru sub presiunea izolării, de înțelegere anglo-saxonă care se desemnează, de amenințarea unui conflict cu Italia. Ea joacă cel mai mare atout care îi rămâne la dispozițiune“.

„Vorvaerts“, organ socialist: „*In anumite cercuri se vede în memoriul d-lui Briand, o tentativă pentru a stabili hegemonia franceză sub pretextul unei Uniuni Europene. Noi suntem de părere că Germania trebuie să examineze propozițiunile franceze cu multă îngrijire și într'un spirit critic și că ea trebuie să releveze anumite pasagii puțin clare ale memoriului. Sarcina necesară care consistă a asigura pacea și a simplifica economia europeană, nu este în mod necesar identică cu menținerea perpetuă a unei situațiuni politice, cari*

comportă multe erori și nedreptăți, ușor de corijat“.

Presa naționalistă, „Der Stahlhelm“ și „Völkisches Beobachten“, dau proiectului francmasonic o destinațiune mai puțin elegantă, dar mai bine meritată.

Anglia. — „Daily Herald“, organul partidului travaist:

„*Noi ne temem ca principalul rezultat al planului Briand să nu ridice în Italia și în celelalte state mai mici, teama de hegemonia franceză, în Rusia, teama unei politici antisovietice, în Statele Unite ale Americii, teama unei politici antiamericane*“ (N. R.: Oi vei mir! Par'că totul n'ar fi fost aranjat de comun acord cu francmasonii cari conduc Statele Unite ale Americii și Rusia!).

Times: „*Problema memoriului d-lui Briand, în ziua când intră în vigoare planul Joung, pare să fie mai mult decât o coincidență*“. (N. R.: Hai, să o spunem noi, mai pe șleau; planul Joung, plan emanamente jidovesc, Joung nefiind decât o marionetă în mâinile consorțiului jidovesc, Mendelsohn & comp. care a conceput acest proiect, prin care se înființează Banca Internațională, cu scopul de a înlocui creancierii Germaniei, și creancierii interaliați, prin creancieri privați, toți Jidani, puși sub conducerea bancherului jidan din Berlin, Mendelsohn, este un inel, alături de altul mai mare, care se numește proiectul Briand, în lanțul ce se numește și el la rândul lui: „Domnia lui Izrael asupra proștilor de goim!“).

„*Chestiunea reparațiilor a fost în fine transportată din domeniul politic în acela al finanței internaționale. Cu dispozițiunea acestei probleme spinoase, care a otrăvit relațiunile diplomatice diverselor guverne europene, timp de 10 ani, opera de pacificare a fost în mod formal completă*“.

Presa francmasonică americană privește cu simpatie proiectul lui Briand. Este și natural, căci prin acest proiect se face un pas mare spre realizarea mai ușoară a Statelor Unite ale Lumei.

La noi, dobitoacele docile din presă, fie ea de partid, fie așa zisă independentă, fie, ce e mai trist, așa zisa presă naționalistă, papagalicește pe francmasonii din occident, extasiindu-se în fața planului criminal.

Iar marele cotidian francez, cu trei puncte, „Le Temps“, concludă astfel aceste comentării: „*Trebuie să lăsăm să se coacă ideea. Posibi-*

litățile cari există pentru realizare, se vor degaja puțin câte puțin din controverse și din polemici. Neliniștea care își face drum ici și colo, se vor spulbera la lumina unui examen aprofundat a sugestiilor d-lui Briand. Va veni un moment în care fiecare va trebui să ia în mod net pozițiune, afirmând buna voință în realizarea operei de pace sau a. proclama în fața lumii că egoismul este mai tare decât conștiința unei largi solidarități, se vor stabili la lumina zilei și popoarele vor ști cine perseverează în erorile vechi și cari vor în mod sincer pacea". (N. R.: Adică, Imperiul lui Izrael!).

Ca răspuns memoriului francmasonic, „Ducele“, ține un magistral discurs la Florența, care e căzut ca un adevărat treznet pe capul francmasoneriei:

„Se află dincolo de frontieră secte, grupuri, partide, oameni, cari fiind organizați într'o cooperativă pentru exploatarea principiilor nemuritoare — adică cea mai mare escrocherie — enormă și rafinată, pe care o săvârșesc astăzi în detrimentul poporului, cred că pot izola Italia fascistă. Liberalii, democrații, nu vor fi nemulțumiți de a deslănțui dacă trebuie, chiar printr'un al treilea, un războiu contra poporului italian, vinovat de a se identifica cu regimul lictorului. Italia fascistă este de aici înainte un tot în care toate forțele sunt așa de bine organizate că nu se poate ataca fără pericol de moarte“.

Ne luăm noi sarcina să complectăm pe Mussolini, și să spunem pe românește și fără înconjur, ceea ce Ducele a spus la figurat. Sectele la cari face aluzie Mussolini, sunt, în primul rând marea sectă jidovească, apoi secta ocultistă și satanică și în al treilea rând, secta masonică. Secta masonică este direct sub influența sectei jidovești, iar secta ocultistă este inspirată de Kahală. Grupurile sunt adunături scelerate, ca „Liga drepturilor omului“, „Asociația de corporațiune intelectuală de pe lângă Liga Națiunilor“, „Asociația pentru Pan-Europa“, „I. M. C. A.“, „Cercetășia“, „Rotary Club“, „Societatea Teozofică“, „Soc. de radiodifuziune“ etc. Partidele sunt din nefericire toate și în toate țările infectate de virusul jidovesc și francmasonic. Oamenii la cari face aluzie Mussolini se împart în două categorii: Jidanii get-beget și ticăloșii de creștini, ajunși slugi și instrumentele Jidanilor. În prima categorie se găsesc Herbert Louis Samuel, Edwin Samuel Mon-

agn, Lord Reading, Ioseph Reinach, Louis Brandeis, Samuel Mendelsohn, Lord Iowin, Oscar Strauss, Bernard Baruch, Hermann Kahn, Paul Hymens, Leon Blum, Gompers, etc.; în a doua categorie, camalii de creștini cari și-au vândut sufletul Jidovului pentru un blid de linte, ca: Doumergue, Briand, Herriot, Daladier, Buisson, Painlevé, Tardieu, Paul Boncour, Macdonald, Suowelen, Curtius, Wirth, Luther, Müller, Hoover, Steluin, Lloyd George, Benes, Venizelos, Marinkovici, Ducele de Alba, măimutoii noștri francmasoni: Duca, Vaida-Voivod, Titulescu și mulți alții. Toți aceștia conduc astăzi, din nenorocire, destinele popoarelor și sunt organizați — cum spune Mussolini — într'o cooperativă pentru exploatarea principiilor nemuritoare. Iar cea mai mare escrocherie este Liga Națiunilor, recte Statele Unite ale Europei. — Afirmatia corespunde realității și se poate verifica cu date și documente precise.

Doi ani înainte de fondarea „Societății Națiunilor“, Mgr. Jouin eminentul doctrinar antisemit francez, scria: „S. D. N. este pentru loji victoria definitivă a democrației, primul pas spre Statele Unite ale Europei, dacă nu spre Statele Unite ale Lumii, aurora Republicii Universale“.

Creierea unui superguvernământ fu studiată în cercurile masonice cu mult înainte de sfârșitul războiului mondial. În 1867 se organizează „Liga internațională permanentă de pace“, iar secretarul ei, Jidanul Passy, pune pe picior planul unui tribunal tranșând fără apel orice conflict între națiuni.

De atunci și până la războiu, o întreagă literatură judeo-masonică tratând despre creierea acestui superstat a invadat capitalele europene. Incepând dela 1916, au loc conferințe tratând despre viitoarea Societate a Națiunilor. La 5 Martie 1916, la loja „Les Trinitaires“, le F.: Gaston Moch, vorbește despre „Pactul Societății Națiunilor“. La 5 Maiu, acelaș an, înainte a 5 loji parisiene, reunite, acelaș autor tratează chestiunea „Garanția S. D. N.“ Sub acest titlu o culegere de conferințe ale F.: Moch este publicată și răspândită, în mare cantitate, în cercurile masonice.

După lectura edificantă a acestei culegeri, profesorul F.: Aulard, strigă: „O imensă speranță a traversat lumea: este Societatea Națiunilor, care este ideea chiar a Revoluției franceze“. După această

preparare a opiniei publice începe lucru de organizare. La 14 și 15 Ianuarie 1917 are loc la Paris o conferință a masoneriei țărilor aliate care decid a convoca „un congres al masoneriei națiunilor aliate și neutre“ pentru „a căuta mijloacele de a ajunge la constituirea Societății Națiunilor“.

General Pegué, mare maestru al marei Loji a Franței et F.: Cornean, preconizează scopurile congresului în acești termeni: „A prepara Statele Unite ale Europei, a crea o autoritate supranațională care va avea ca scop de a rezolva diferențele între națiuni: Francmasoneria va fi agentul de propagandă a acestei concepțiuni de pace și de fericire universală, Societatea Națiunilor“.

În ședința din 28 Iunie, prezidată de Generalul Peigué, statutul vitoarei societăți Națiunilor este votat.

Articolul I... țările subsemnate... decid de a încheia între ele o uniune politică, economică și intelectuală, sub numele Societatea Națiunilor.

Articolul VIII. În Parlamentul Internațional, puterea executivă este executată de către un minister sau consiliu de națiuni, compus pe baza de reprezentățiuni adică câte un membru de națiune. Acești membri sunt aleși de către Parlamentul Internațional din propriul său sân. Președintele Consiliului Națiunilor este ales de către membrii Parlamentului.

Articolul XII. Parlamentul Internațional desemnează în mod egal din sânul său, câte un membru de națiune, o putere judiciară, creiând un fel de Curte Internațională de Justiție, înaintea căreia vor fi purtate toate conflictele de ordin național între națiuni.

Articolul XII. Parlamentul Internațional va alege el însuși locul reuniunilor sale, orașul, care va deveni Capitala lumii, al cărui teritoriu va fi internațional.

Marele Convent al Marelui Orient al Franței în 1917, se pronunță în acelaș spirit cu acest congres.

La congresul Uniunii Universale „Tineretul jidovesc, în ziua de 4 August 1926, F.: Justin Godard, proclamă că JIDANII SUNT CEI MAI SIGURI SUSTINĂTORI AI SOCIETĂȚII NAȚIUNILOR ȘI CĂ LOR LI SE DATOREȘTE ÎN CEA MAI MARE PARTE EXISTENȚA SA. Pe de altă parte Jidanul Cassin scrie: „RENAȘTEREA SIONISMULUI ESTE OPERA SOCIETĂȚII NAȚIUNILOR“.

Liga Națiunilor fu constituită exact după tipul indicat de Lojile francmasonice în ziua de 10 Ianuarie 1920. — Odată constituită Liga Națiunilor, forțele oculte jidovești pășesc spre atingerea celei de a doua etape în drumul spre realizarea Statelor Unite Mondiale sub domnia lui Izrael. Cea de a doua etapă, este Statele Unite ale Europei. Forțele oculte jidovești, având ca auxiliari prețioși Masoneria și Partidele politice, deslănțuie campania de exterminare a sentimentului național și a principiului suveranității statelor.

În darea de seamă a Convențului din 1922, citim: „Principalele sarcini ale S. D. N. consistă în organizarea păcii, abolirea diplomației secrete, aplicarea dreptului popoarelor de a dispune de ele însuși... extensiunea unei educațiuni pacifiste generale, sprijinindu-se mai cu seamă pe extensiunea unei limbi internaționale... creierea unui spirit european, unui patriotism al Societății Națiunilor, scurt, formarea Statelor Unite ale Europei sau mai curând Federațiunea Lumii“.

Sau memoriul lui Briand, nu este decât trecerea la lumina zilei, a ceea ce au hotărât francmasonii în cloacele lor.

Rămâi încremenit astăzi, în fața acestei noi tentative, când vezi că se realizează punct cu punct ceea ce a hotărât primul congres sionist la Bazel, în 1897, cari hotărâri sunt conținute în procesele verbale a celor 24 ședințe, strânse sub titlu de „Protocoalele Înțelepților Sionului“.

Dar să lăsăm să glăsuiească „Protocoalele“:

„Prin toate mijloacele, noi vom oprima până într'atât pe creștini, că ei vor fi constrânși de a ne oferi hegemonia mondială. Indată ce noi vom atinge o astfel de pozițiune, noi vom putea îndată absorbi toate puterile guvernamentale din lumea întreagă și a forma supraguvernământul universal. Noi vom înlocui guvernele existente printr'un monstru pe care noi îl vom numi „Administrarea Supraguvernământului“.

Măinele sale se vor întinde departe, ca lungi tentacule și el va avea la dispoziția sa o organizație puternică, așa că el va reuși să supuipe toate națiunile. (Ședința 5-a pag. 59).

Și mai departe glăsuiesc astfel, aceleași Protocoale:

„Astăzi, pot să vă asigur că noi nu mai suntem decât la câțiva pași de scopul nostru. Încă o scurtă dis-

tanță de parcurs și cercul șarpelui simbolic, semnul poporului nostru, va fi complet. Când cercul va fi închis, el va înconjura toate Statele Europei ca în lanțuri indestructibile“.

Și oare se va găsi cineva care se va împotrivi realizării acestui plan diabolic? Iată ce zice Jidanii în această privință, mereu în aceleași „Protocoale“:

„Per me reges regnant, — regii să domnească prin mine“. Noi citim în *Legea Profetilor*, că noi am fost aleși pentru a guverna pământul. Dumnezeu ne-a dat geniul pentru a guverna pământul. Dumnezeu ne-a dat geniul pentru a putea să îndeplinească această operă. Dacă se va găsi un geniu în câmpul inamic, el va putea cu toate acestea să ne combată, dar un nou venit nu va putea să se măsoare cu vechi luptători de speța noastră și lupta va fi între noi de o natură așa de disperată, cum lumea încă n'a mai văzut încă niciodată așa ceva asemănător“. Este deja prea târziu pentru geniul lor!“ (Ședința 3-a, pag. 56).

Da!, spurcați pui de năpârcoi! Da!, s'au și găsit acele genii care să vă combată și chiar să vă distrugă!

Unul din acele genii, v'a răspuns dela Florența, de v'a secat la ficați! *Allul* este divinizat de o întreașă nouă și tânără Germanie și v'a răspunde foarte curând prin fapte, cu vârf și îndesat. *Allul* se găsește în creștetul capului.

Ei sunt: *BENITTO MUSSOLINI*, *ADOLF HITLER* și *ALEXANDRU CUZA!* Imaginea lor v'a apare și noaptea în somn și v'a bagă în groază!

Iar voi, puturoase viețuitoare circumcise, ce infectați plajurile Țării Românești, nu vă bucurați că unul din acești Arhangheli ai Creștinismului ar fi la crepusculul vieții. Astăzi, dintr'un Cuza, a răsărit mii și sute de mii de Cuza și mișcarea lui nu va mai muri niciodată în Țara Românească, până la complectă voastră distrugere.

Ei sunt geniile de cari vorbiți în „Protocoalele“ voastre scârboase, ei sunt aceia cari v'a vor face să îngenunchiați pentru tot restul vieții voastre la picioarele Crucii lui Christos!

IOAN DELATEIȘANI
— Germania. —

Conducătorii și luminătorii nației noastre stau sub teroarea jidovească.

Liberalii, vorbe și fapte

Am înaintea ochilor cuvântarea D-lui *Vintilă Brătianu*, șeful partidului „național-liberal“, rostită la 1 Maiu 1930 în sala *Frascati* și publicată în ziarul *Universul* No. 99 din 4 Maiu 1930; iar în cele ce urmează mă voi ocupa de acest discurs asemănând vorbele cu faptele săvârșite de guvernele liberale în decursul lungilor și repetitelor cărmuiri.

Dl. *Vintilă Brătianu*, arată întregul lanț de lupte, de zbucium și de jertfe, aduse în lungul șir de veacuri — dela *Romani* și *Daci* până în zilele de azi, — de către „neamul nostru“ pentru „așezarea vieții lui proprii“ și pentru încheierea statului nostru în hotarele lui istorice și etnice“.

„Și toate aceste rezultate mărețe s'au câștigat prin vitejia ostașilor noștri, și prin cumințenia poporului român și a conducătorilor lui“.

Pentru desăvârșirea măreței opere a Unirii tuturor Românilor,

Dl. *V. Brătianu* a spus că va continua o politică de unificare, și de înfrățire, de viață liberă, de continuă propășire socială, culturală și economică, de păstrarea așezământului constituțional, care nu poate fi schimbat cât timp Regele este minor. *Statul român trebuie să fie și să rămână așezat pe bază, HOTĂRÂT NAȚIONALĂ* intrucât marea masă a populației este de acelaș neam.

Iar pentru înfăptuirea acestui program, șeful partidului „național-liberal“, apelează în primul rând la solidaritatea membrilor partidului, iar în al doilea rând la „neamul desrobit și întregit“, cu ajutorul căruia să apere măreața operă, a întregirii neamului, în contra dușmanilor din afară și dinăuntru care încearcă s'o destrame. Apoi încheie cu nădejdea, că dacă vor fi urmași demni ai antemengătorilor lor, isbânda este asigurată.

În felul acesta, înălțător, româ-

nesc și patriotic a vorbit Dl. *Vintilă Brătianu* în fața numeroaselor delegații liberale din toată țara...

DAR FAPTELE PARTIDULUI LIBERAL, SUNT TOT ATÂT DE ROMÂNEȘTI, TOT ATÂT DE PATRIOTICE ȘI TOT ATÂT DE INĂLȚĂTOARE CA ȘI VORBELE ROS-TITE DE ȘEFUL PARTIDULUI??

În decursul lungii guvernări liberale, de vre-o 7 ani, dela' întregirea neamului:

Cine a învrăjbit mai mult pe Românii care nu purtau zgardă liberală?

Cine a scornit Ardelenilor po-recla de: *regionalisti*?

Cine muta și suspenda pe funcționarul cinstit, care avea altă credință politică, decât cea liberală?

Cine a nedreptățit pe voluntari, pe invalizi, pe văduvele și orfanii din război, pe Moții și pe Maramureșeni, cu ocazia improprietării pentru că nu se închinau politicei liberale?

Cine a făurit constituția țării sub scutul baionetelor și cu călușul cenzurii, pus în gura presei pentru ca să încetățenească în massă pe Jidaniii trădători, pe Jidaniii spioni și pe Jidaniii jefuitori și schingiuitori ai nației?

D-le *Vintilă Brătianu*, ai cuvântul! — Răspunde deci grabnic și precis. Sunt actele de mai sus, săvârșite de guvernele partidului al cărui șef, ai fost ales, *fapte de înfrățire, de unificare și de propășire a nației, care prin cumințenia și vitejia ei a făcut România Mare?*

Pentru ce nu vezi bârna din ochiul partidului D-tale, zis: *național-liberal*, și te împiedeci de gunoiul din ochiul fratelui numit „național-tărănist“?

Cum vii D-ta să ții lecții de conduită *Inaltei Regențe*? cât timp însuși ai spus în vorbire că *Coroana* trebuie să fie deasupra partidelor politice — deci și deasupra partidului zis: *național-liberal*?

Pentru ca să ridic și mai mult vâul asupra faptelor D-voastră, D-le V. *Brătianu*, și pentru ca să înțelegem odată pentru totdeauna, că liberalii de azi nu sunt vrednicii urmași ai antemergătorilor lor, am să arăt numai două fapte:

Fie iertat Părintele Dr. *Ioan C. Brătianu*, deși francmașon naiv, a semnat la Berlin, sub presiunea Jidanilor *Cremieux* și *Beauconsfild* (unul din Franța, iar altul din Anglia), încetățenirea Jidanilor. Intors la București *Ion C. Brătianu* a demisionat din guvern și alătura de filosoful V. *Contă*, de poetul V.

Alexandri, de M. *Cogălniceanu* și de ceilalți buni patrioți au votat articolul 7 din Constituție, care oprea pe Jidani dela cetățenie și dela dreptul de proprietate rurală.

Ce ați făcut D-voastră *epigonii*?

Tratatul dela *Trianon*, cu încetățenirea Jidanilor, deși a fost semnat de francmașonul Al. *Vaida-Voivod*, — atunci ministru de externe, azi ministru de interne al României Mari, — D-voastră liberalii l-ați alungat dela putere pe „naționalistul“ *Vaida*, pentru ca sub scutul baionetelor și cu călușul cenzurii în gura presei: să *stergeți articolul 7 din Constituție — opera nemuritorului vostru Părinte — și să încetățeniți în massă neamul lui Iuda, cel mai mare dușman extern și intern, pe care îl are neamul românesc, și pe care Excelențele Voastre, n'aveți curajul să-l numiți!*

Mai aveți îndrăzneala să vă numiți urmași demni ai antemergătorilor D-le *Vintilă Brătianu*? Antemergătorii D-voastră vorba lui *Eminescu*: „și apărau sărăcia“, și nevoile și neamul“, cât timp D-voastră „epigonii“, măriți sărăcia, sporiti nevoile și dați neamul pradă Jidanilor, care prin francmașonerie, vă corupe și vă terorizează; prin socialism și comunism caută să răstoarne ordinea actuală din stat; prin sectele religioase caută să dărâme Biserica și credința strămoșească; rin presă pervertește poporul, iar prin industrie, comerț și finanțe jefuește, și stoarce toată vlagă acestei nații românești — slă-

vită numai în discursuri — ai cărei călăi sunteți Dv. liberalii, alătura de celelalte partide politice, stăpânite de Jidani.

Comparând vorbele cu faptele, constatăm, că nu durerile neamului, nu înfăptuirile frumoase cuprinse în dulceagul discurs al D-lui *Vintilă Brătianu*, au animat sumedenia de partizani *național-liberali* adunați în congres, printre care se numărau și Jidaniii *Pangal*, *Berkovics et consortes*, alătura de numeroșii francmașoni cunoscuți și necunoscuți — toți unelte supuse în mâna Cahalului jidovesc — ci bunătățile guvernării: titlurile de miniștri, de subsecretari de stat, de secretari generali, de șefi de cabinet, de deputați, de prefecți, de primari, sau de alte căpătueli.

Aceasta este realitatea, cruda realitate. Iar poporul — sătul până peste cap — de promisiunile necontrolate ale partidelor politice, așteaptă venirea la putere a „*Ligi Apărării Naționale Creștine*“.

Poporul așteaptă ca în țara făurită de el, și de martirii anonimi ai neamului, — al căror sânge a cimentat hotarele actuale, — el să fie stăpân, iar nu slugă și rob, cum e azi.

Nația vrea ca „*România să fie a Românilor*“, iar partidele politice, slugi credincioase ale Jidanilor, să-și pună pofta în cui, după putere!...

3. VI. 1930.

ST. PENES
— Hunedoara. —

Din nou la datorie!

FRAȚI STUDENȚI!

Frați studenți, noi suntem chemați să ne facem datoria totdeauna, zic „totdeauna“, pentru că cei ce sunt în drept, mai mult decât noi, nu prea dau importanță acestei probleme. Iar pentru noi această datorie nu este altceva decât o „manifestare curat națională“, e finta idealului și aspirația crezului nostru.

Și nu vom permite nimănui — accentez — să-și bată joc de acest crez.

Forța idealului nostru e zidul cel mai puternic existent, pentru care nu există, dar nici nu va exista niciodată o putere distructivă.

Să nu ni se spună — că vorbim numai.

Am arătat fapte și vom arăta și de altă dată, când va fi necesar.

Nu ne lăudăm, dar ne facem datoria.

Am dat dovadă în manifestările recente, de o credință ce o purtăm în sufletul nostru.

Am credință — și aceasta nu mi se va schimba niciodată — că nu mai există între noi nici unul care s'ar îndoi de puterea lui morală, de a-și face datoria solidar, când i se cere.

Când națiunea română nu va fi ținută — de cei competenți — la înălțimea ei, și când vor căuta și în viitor să ne amestece cu toți paraziții țării — ne vom face datoria — în loc să ne scape de ei, ar face mult mai bine.

Zic să ne „scape“, pentru că ei nu mai vreau să trăiască cinstit, muncind alături de noi, ci nerușinați se

ridică și uneltesc în mod insuportabil în contra noastră — fie direct sau indirect — intrând în toate comploturile comuniste, lucrând pentru distrugerea actualelor organizații de Stat.

Itată ce voesc să ne facă străinii pe cari îi ținem și îi hrănim alături de noi.

Atunci o propunere și soluția apoi.

Acum, cu aceasta ocazie, noi

mergând în satele noastre, să ducem la bun sfârșit datoriile noastre, la care ne-am angajat.

Cuvântul nostru să trezească conștiința de neam în fiecare — ca să știe că el este Român și a fi Român înseamnă să fii stăpân la tine în țară.

Deci, frați studenți! Din nou la datorie!

I. FILIP
— Cluj. —

Cum luptă alte popoare împotriva Jidanilor

Cu ocaziunea atacului săvârșit asupra studenților creștini de către macabei din Tg. Frumos, un domn, campion de tennis, bridge și ministru plenipotențiar, scoțându-i pe studenți vinovați, a declarat ziarelor minoritare din Str. Sărindar: „se supără străinătatea“.

Această inteligentă declarațiune a mai fost făcută și de către alții exponenți ai politicianismului român, ca și cum Jidani din Tg. Frumos ca și cei din Podul Iloaie sau Tg. Ciucului ar forma obiectul preocupării întregului glob, ca și cum noi Românii am fi unicii „antisemiți“ din lume, cași cum ce-am vrea noi să facem, n'au făcut-o cu mult succes și mare fericire pentru țările respective: Spaniolii, Englezii, Francezii, Danezii etc., când au izgonit în cunoscute împrejurări toată Jidovimea.

Pentru a arăta Românilor, cari cred în afirmațiuni, ca cele făcute de Dl. Citta Davila, ne propunem a face, în câteva articole de revistă, o scurtă expunere asupra modului cum este dusă lupta împotriva Jidanilor, în alte țări; decât cea românească.

Din această expunere se va putea vedea nu numai că aceste țări sunt departe de a fi supărate din pricina acțiunii noastre, dar chiar mâhnite că nu ne putem încă asemăna cu formidabilele organizațiuni antisemite din străinătate.

Partidul național socialist german

Inițiat în 1919 de către Adolf Hitler, împreună cu 7 colaboratori, Partidul Național Socialist German este astăzi, ca forță electorală și ca număr de deputați în Reichstag și Dietele provinciale, al treilea partid al Reichului, primul fiind partidul social-democrat, iar al doilea partidul național-german.

Titulatura — și mai ales acea

germană — „Nazional Sozialistische Deutsche Arbeiter Partei“ — (Partidul Național Socialist al lucrătorilor Germani) — îl prezintă ca un partid de clasă, variantă social-democrată. Aparență înșelătoare, căci Partidul Național Socialist recunoaște proprietatea privată și Capitalul, numai că pe aceasta din urmă îl deosebește în capitalul care folosește producțiunii și care trebuie să subziste, căci altcum producțiunea n'ar fi posibilă — și capitalul care nu servește decât speculatorilor dela Bursă, pungași și escroci și cari în cea mai mare parte sunt Jidani internaționali. Acest capital trebuie să dispară.

Burghezi iubitori de ordine, țărani care-și iubesc ogorul pe care-l cultivă, muncitori mințiți de demagogia social-democrată își îndreaptă astăzi speranțele spre național-socialiști; fapt care a îngrijorat până într'atât pe actualul Ministru de Interne al Reichului (Social-democratul Severing), încât acesta a declarat că nu de extrema stângă (comuniști) trebuie să se teamă guvernul de a fi răsturnat, ci de extrema dreaptă (național-socialiști).

Intr'adevăr în Thuringia, național-socialiștii au majoritatea, obținând și locul de Ministru de Interne pentru Frick, unul din conducătorii lor, care imediat ce-a ajuns ministru și-a redus propria sa leafă la jumătate. În Saxonia, național-socialiștii au reușit să răstoarne guvernul democrat și în luna Iunie 1930 vor avea loc noi alegeri. — Bavaria este provincia unde s'a născut această mișcare; la Muenchen locuiește Hitler, șeful partidului și tot acolo apare „Völkischer Beobachter“ — cel mai mare cotidian național socialist și de aceea în acest stat sunt cele mai puternice și mai numeroase gru-

puri semimilitare național socialiste.

În Baden, Wuerttemberg și Mecklemburg—Schwerin, național-socialiștii au făcut mari progrese la ultimele alegeri; deasemenea în statul Gotha, unde au 11 locuri din 35 în Dieta provincială.

Numai în Prusia social-democrației se mențin încă, dar se pare că această situațiune n'o să mai dureze mult timp.

Dar pentru că s'a amintit de organizațiuni semimilitare național socialiste, este bine să se știe că: cea mai însemnată este „Hitler Jugend“ (Tinerimea lui Hitler), batalioane de recruți, cari primesc o instrucțiune specială pentru a intra apoi în „Sturm Abteilung“ (Grup de asalt), adevărată armată, purtând uniforme cafenii și brățară roșie, la mână, cu svastica neagră pe fond alb. În Muenchen sunt între 8, și 10 mii de membri ai grupurilor de asalt; apoi în fiecare oraș din susamintitele state sunt în medie câte 200 la 30.000 locuitori, cât privește Westfalia și Renania efectivul lor atinge în total 40.000 oameni.

În afară de grupurile de asalt, mai sunt și „Schutz Staffel“ (detășamente de protecție), cari au misiunea de a veghea asupra vieții și siguranței oratorilor și șefilor național-socialiști și de-a îndeplini serviciul de poliție și supraveghere chiar în partid. Oamenii detașamentelor de protecție sunt aleși dintre cei mai robuști și mai devotați membri ai partidului național-socialist, uniforma lor diferă puțin de a grupurilor de asalt, iar că insignă, pe lângă svastică, mai au și eapul de mort.

Național-socialiștii germani salută cași fasciștii italieni, ducând brațul drept înainte însă și strigând odată cu salutul „Heil Hitler“ (salut Hitler). Organizațiunile național socialiste au drapelul roșu, cu un mare disc alb în mijloc, pe care este brodată svastica neagră. Deviza lor este „Deutschland erwache“ (Germanie! deșteaptă-te), deosebire de deviza naționalistilor Antebelici „Deutschland über alles“. „Das dritte Reich“ (cel de-al treilea imperiu) numesc ei imperiul în care vor domni, primul fiind al Hohenzollernilor și al doilea al social-democrațiilor; în ultimul, cel naționalist, se va proclama dictatura.

(Va urma.)

ION V. EMILIAN
Avocat — București.

Franc-Masoneria în Țara Românească după Război¹⁾

5. Grupul Franc-Masonic jidano româno-franțuzesc: „Marele Orient din România“

„Marele Orient din România“ își are sediul în București, Str. Știrbei Vodă No. 23,—și în Str. Lăpscani.

El e o filială camuflată a „Marele Orient din Franța“, ce se află în Paris, Rue Cadet, No. 16, — și s'a constituit în toamna anului 1925, pentru ca să simuleze o *Organizație Românească*.

El e condus de următorii Înalți Demnitari:

Mare Maestru (pro forma): D-rul *Gheorghian* (Român), fost Primar al Capitalei.

Mare Maestru onorific: colonel *Mincu* (Român).

Mare Secretar General (conducător real): Inginerul *Victor Sterea* (jidan grecesc), — Veritabilul Lojei „Unirea“.

Secretar ajutor: *Argintoianu* (Jidan), funcționar la Banca Românească.

Fruntași: *Dr. Al. Vaida-Voevod* (Român), fost Prim-Ministru și actual Ministru de Interne.

Voicu Nițescu (Român), Ministru de Justiție, — Venerabil al „Lojei „Dreptatea“, din Brașov.

G. Crișan (Român), membru al Lojei „Dreptatea“.

I. Lugoșianu (Român).

Sever Dan (Român), membru al Lojei „Unirea“.

Romulus Voinescu (Român), fost Șeful Siguranței Generale a Statului.

Adolf Stern (Jidan), fost Deputat țărănist, — Președintele Lojei „Noua Fraternitate“ a Ord. B'nei B'rith.

Adolf Magder (Jidan), Secretar al U. E. R.

W. Filderman (Jidan), deputat liberal.

Dr. I. Rădulescu (Român), Chimist.

Artur Popescu (Român), Inginer.

Cokuai (Jidan ungar).

Bloch (Jidan), Argintar din Ca-

¹⁾ Conferință ținută Duminică 16 Martie 1930 în ciclul „Psihologia Societății românești de după Război“, organizat de Asociația Universitară „Frăția Studentească“.

lea Victoriei, ce vinde odăjdii bise-ricești (?).

Haggi-Petri (Jidan turc).

Barzialai (Jidan), Avocat.

Goliger (Jidan), Arhitect.

Rogalski (Jidan), Arhitect.

Feldstein (Jidan), Arhitect.

Feld (Jidan), Industriș, etc.

IV. Grupul Franc-Masonic jidano-românesc, — zis „Marea Loje Națională din România“

Alături de aceste cinci Organizații francmasonice, — ce sunt pe față, *jidănești*, — mai există, în Țara Românească, o a patra Instituție masonică, ... ce se pretinde *națională*.

Ea are două sub-diviziuni:

1. „Supremul Consiliu de 33 .. din România (Rit Scoțian, antic și acceptat), compus din:

a) Un Suprem Consiliu;

b) Un Consiliu filosofic (Areopag);

c) Două Capitele.

Acest „Suprem Consiliu de 33 ..“ e condus de următorii Înalți Demnitari:

Mare Comandor: *Ioan Pangal*.

Locotenenti Mari Comandori: *Ioan Arapu, Ioan Peretz, și Anton Teodoride*.

Mare Cancelar: *Vasile Roată*.

Șef al Secretariatului general: *Ștefan Lupașcu*, etc. etc.

2. „Marea Loje Națională Română“ (Rit Scoțian antic și acceptat), — cu sediul în Strada Câmpineanu No. 51. Ea depinde de „Supremul Consiliu de 33 .. din România“, — și era dirijată, în 1926, de următorii Mari Dregători:

Mare Maestru onorar: *George Bibescu* (decedat) ginerile Căpitanului *C. Moroiu*.

Mare Maestru: *Zamfir Arbure*, — fost Senator.

Pro-Mare Maestru: *Ioan Peretz*, — Profesor la Universitatea din București.

Pro-Mare Maestru: *General Moșoiu*, — fost Ministru.

Mare Maestru Delegat: *Anton Theodoridi*, — Exportator, Brăila.

Mare Maestru Delegat: Colonel *Victor Radovici*.

Primul Mare Supraveghetor: Colonel *I. T. Ulic*.

Al doilea Mare Supraveghetor: *Dima Fuchs* — (Jidan), — Ziarist.

Marele Orator: *Paul Brătășeanu*, — Inginer.

Marele Secretar: *Dr. Leonida Vladimир* (Jidan).

Marele Tesaurar: *David Didoi* (Jidan), — Antreprenor.

Marele Orator ajut.: Colonel *Teodor Maltopol*.

Marele Secretar ajut.: *Erast Peretz*, — Inginer.

Marele Hospitalier: General *George Pangrati*, — Șeful Justiției militare.

Marele Expert: *Mihail Negru* (Jidan), — ziarist la „Universul“.

Membrii: *Ioan Pangal*, — publicist.

Noradunghian, — Exportator.

George Boncescu, — Ziarist, corespondent al ziarului „Times“.

Ioan Arapu, — Inginer, profesor la Școala Politehnică.

Pantelimon Halipa, — Profesor, Deputat, fost Ministru, Membru corespondent al Academiei române.

Vasile Roată, — Inginer, director al Societății de electricitate din Cluj.

Victor Rodan (Jidan), — Ziarist.

Simon Goldberg (Jidan), — Rentier.

Nicolae Alexandri, Profesor, fost Vice-președinte al Senatului.

C. Bellu, Inginer.

Victor Eftimiu (Greco-Român), Director General al Teatrelor.

N. I. Alexandrescu.

G. Metzger (Jidan).

V. Ghenzul (Jidan).

G. Deciu (Bulgar).

Dr. Novak (Jidan).

Josef Kron (Jidan), etc. etc.

Această „Mare Loje Națională Română“ posedă, în 1924, 14 Loji simbolice subalterne și 5 Triunghiuri Masonice.

1. Loja „România Unită“ din București, — Venerabil: *Erast Peretz*.

2. Loja „Solidaritatea“ din București, — Venerabil: General *G. Pangrati*.

3. Loja „Drepturile Omului“ din București, — Venerabil: Colonel *Th. Maltopol*.

4. Loja „Patria“ din București, — Venerabil: *J. Pangal*.

5. Loja „Fraternité Allié“ din București, — Venerabil: *V. Rodan* (Jidan).

6. Loja „Steaua Dunărei“ din București, — Venerabil: Colonel *J. T. Ulic*.

7. Loja „Ilfov“ din București, — Venerabil: *Armand Iliescu*.

Francmasoneria și Y. M. C. A.

8. Loja „Farul ospitalier“ din Brăila, — Venerabil: *A. Theodoridi*.

9. Loja „Infrățirea Neamului“ din Cluj, — Venerabil: *Vasițe Rroată*.

10. Loja „Libertate“ din Chiși-nău, — Venerabil: *A. Alexandri*.

11. Loja „Fraternitatea“ din Orhei, — Venerabil: *S. Goldberg*, — rentier.

13. Loja „Lumina“ din T.-Severin, — Venerabil: *A. Balasie*, Avocat.

14. Loja „Paza Dunărei“ din Oltenița, — Venerabil: *S. Sălăgeanu*, Inginer.

În ultimii ani s'au mai creat câte-va Loji noi:

15. Loja „Steaua Polară“ din București, — Venerabil: *S. Șoimescu*, Asistent universitar.

16. Loja „Orfeu“ din București, — Venerabil: *Mircea Dimitriu*.

17. Loja „Prometheu“ din București, — Venerabil: *I. T. Ulic*.

18. Loja „Coroana României“ din București, — Venerabil: *N.*

19. Loja „Cavalerii Steagului“ din București, — Venerabil: *M. Negru*.

Membrii din această din urmă Loje sunt, în mare majoritate, *Ofițeri din Aviație*.

Alături de aceste loji, mai există:

a) Loja de Adopțiune (feminină): „Steaua Orientului“, din București.

b) „*Ordinul Martinist*“ (Masoneria filosofică), — introdus în România de *F. Ulic*, — și răspândit în mai toată Țara: București — Giurgiu, — Craiova, — Turnul-Severin, — Ploști, — Buzău, — Galați, — Brăila, — Bârlad, — Botoșani, — Iași, — Brașov, — Tulcea, — Ostrov, — Constanța, — etc., etc.

c) „*Triunghiuri masonice*“: Craiova, — Turtucaia, — Botoșani, — Iași, Galați, etc.

Pentru ca să nu vă amăresc sufletele, — citindu-vă lista Membriilor din vre-o Loje actuală, aproape plină de Români, — voi amâna această destăinuire, *timp de o lună*.

Și sper că, până atunci, Masonii noștri își vor da bine seama, că au fost țărâți, *de Străini*, într-o peșteră de tâlhari, și se vor grăbi s'o părăsească cu alaiul.

Dr. N. C. PAULESCU
— București. —

(Din „Buletinul Anti-Iudeo-Masonic“ Nr. 6, — București, Str. Carol 9).

În ziarul „Cuvântul“ No. 1759 a. c., a apărut sub titlul: „*Educația fizică și sporturile în România*“, cu subtitlul „*Probleme. Fapte. Oameni*“, (VI), un foileton de ziar, semnat de un d. *Petre-Lazăr* — Geneva.

Doresc precizarea unor lucruri, fără a da naștere la polemică, ce nu-și are locul aci.

Articolul pomenit mai sus, face un istoric frumos al societăților sportive, arătând cât de important este rolul O. N. E. F., instituție de stat, care are menirea de a forma pe viitorii profesori de educație fizică.

Tinând seama de reala stare de lucruri, nimeni nu poate contesta, aceste preocupări de întărire — fizică și morală — a rasei, în care scop s'a creat la Cluj, de către Dl. prof. Iuliu Moldovan, *Institutul Eugenic*, cu singurul scop de renaștere biologică a națiunii, grav amenințată de bolile sociale: sifilis, tuberculoză și alcoolism. Sportul fiind unul din mijloacele de combatere, a bolilor sociale de mai sus, credem că susținerea societăților sportive, este foarte laudabilă acțiune.

Aceea ce este dureros și periculos pentru tineretul nostru, este o anumită tendință de cosmopolitism ce se strecoară în rândurile sportmenilor, în general elevi de liceu și studenți, care în preocuparea pentru fizic, uită și neglijează cultivarea sentimentelor naționale.

Sunt în București societăți și cluburi sportive — despre care tratează și articolul citat mai sus — care paralel cu preocupările sportive urmăresc pervertirea sufletească a tineretului, îndrumarea lui către o anumită directivă biblică, cu scopul bine definit: acela de a face din tineretul nostru, oameni speculativi în domeniul credinței, elemente bune pentru noile secte ale creștinismului. Printre acestea, Evangheliștii, Creștinii după Evanghelie, Bapțiștii, Anabapțiștii, Pocăiții, Inochentiștii, Adventiștii de ziua a 7-a și de ziua a 6-a, Studenții în Biblie și alții, vor găsi buni elevi și viitori predicatori. Doar, fondurile din America sunt inepuizabile, iar Anglia va avea grijă să trimită „*Biblia*“, fiecărui Român...

În coloanele acestei reviste, am mai deschis această chestiune, vorbind în special despre preocupările societății sportive Y. M. C. A. din București, Str. Sălcilor No. 17, ca-

re pe lângă preocupările sportive, are și alte preocupări mistice.

În legătură cu Y. M. C. A. să revenim la articolul D-lui C. P. Lazăr, care făcând istoricul Societăților Sportive, spune:

— „*Sper că, cel puțin acum, după trecere de 10 ani nimeni nu mai crede că acești bravi și desinteresati americani dela Y. M. C. A., ar fi „Jidani“, „negustori“, „papistași“, „nihilisti“, și alte asemenea bazaconii. Y. M. C. A. a venit la noi, fiind invitată de însăși M. S. Regina Maria, care admirase opera extraordinară realizată de această asociație, în folosul soldaților aliați, pe frontul francez. Y. M. C. A., a cheltuit mulți bani și energie spre binele tineretului nostru, dar nu a înțeles-o*“.

Autorul poate fi de bună credință, în cele ce spune și susține, dar în acest caz nu cunoaște organizația Y. M. C. A. D-sa, vorbește despre Y. M. C. A. ca o societate sportivă, inspirată de Americanii veniți din timpul războiului în Franța, unde a dat rezultate foarte bune, în rândurile ostașilor de pe front.

Să vedem la noi ce preocupări are și ce rezultate a dat.

Cunosce personal societatea sportivă Y. M. C. A., unde m'am dus la început pentru sport și pentru a învăța legatul cărților.

Am frecventat aproape un an de zile ședințele de sport, cari începeau și se terminau cu „un fel de rugăciune“. Puțin după aceasta, am auzit că s'a înființat — aceasta prin Ianuarie 1924 — o filială românească, cu numele de „*Asociația tinerilor creștini români*“ (A. T. C. R.).

Această Asociație avea sediul în acelaș local cu Y. M. C. A.

Ca și la Y. M. C. A., luau parte — la ședințe și sport — elevi de liceu și studenți, fără deosebire de naționalitate, deși titlul Societății preciza caracterul său prin cuvintele „*creștini*“ și „*români*“.

Ce se discuta și ce se lucra la Y. M. C. A. și la A. T. C. R., din strada Sălcilor No. 17 București?

Sportul și legătoria de cărți, erau mai mult un pretext pentru cei cari veneau și în cursul săptămânei la ședințele A. T. C. R.-eului.

Ședințele oficiale, erau numai Joi și Duminica, dela orele 5 p. m.

Aceste ședințe, erau împărțite în cercuri de studii biblice, după vechimea membrilor ce compuneau cercul.

Aceste cercuri, compuse din 10—15 membri, băieți și fete, deschideau ședințele cu o rugăciune spusă cu glas tare de unul din membri, după care urma un minut de reculegere, în care timp toată lumea, cu capetele pe bancă sau în palme, se cufunda — asemenea unui Budhist — cu gândul la Dumnezeu-rea supremă, pe care-și închipuia, că numai așa o poate înțelege.

După această rugăciune, începeau discuțiunile libere; se discuteau în special crâmpene din Biblie (Vechiul și Noul Testament). Aceste cărți se găseau pe masa fiecărui membru din cercul de studii. Cine vroia, le putea obține pentru consultație și acasă. Conducătorul acestor cercuri de studii biblice, era un d. *Morgan*; pricepea puțin și românește. D-sa se îngrijea, ca să aibă fiecare membru, la domiciliu — scris la mașină, — versetele din Biblie, care urmau să se discute la ședințele ce urmau să se țină.

Aceste manifestări, paralele cu cele sportive, mi-au dat de gândit.

În luna Mai 1924, s'a ținut un congres internațional al tuturor filialelor Y. M. C. A. din lume, la Helsingfors. În vederea acestui congres biblico-sportiv, s'a întocmit un chestionar care s'a dat spre studiere membrilor Y. M. C. A. și A. T. C. R. din România, după care urma să se aleagă delegații la congresul anunțat.

Când am citit acel chestionar — pe care îl și am acum — am înțeles totul. Citez două, din întrebările acelui chestionar:

1.) — „Ce trebuie să facă tânărul creștin, când este în războiu: să tragă cu pușca sau nu?”

2.) — „Ce trebuie să facă tânărul creștin, când un mozaic este bătut de unul sau mai mulți creștini?”

Iată întrebări care ne vorbesc îndeajuns, despre tendința și scopul ce-l urmăresc societățile sportive Y. M. C. A. și A. T. C. R.!

Acel chestionar poate fi numit mai curând: catehismul adventist-umanitarist, care spune că este păcat să verși sângele fratelui întru Domnul!

Să ne reîntoarcem la articolul de mai sus. Ce rost avea o societate sportivă dezinteresată, să pună astfel de întrebări?

Ce rost aveau acele cercuri de studii biblice, din Str. Sălciilor No. 17, București, în care se discuta adeseori, dacă Isus Hristos este de origine divină sau nu?

Care poate fi explicația, că acest nucleu al Y. M. C. A., avea le-

gături cu lumea internațională, prin oameni, care nu aveau alt rost și altă carieră, decât acela de a infiltra desbinarea credinței, în sufletul popoarelor?...

S'ar putea oare dovedi că Y. M. C. A., n'are nici o legătură cu Francmasoneria, și în special cu Loja din Str. Scaune etaj I. ((Cooperativa Mercur)?)

Cum ar putea dl. C. P. Lazăr explica simpatia tuturor celor care pleacă la Geneva, față de aceste organizații internaționale dubioase?

Cum se explică simpatia d-lui Mihail Negru — care după Buletinul Anti-Iudeo-Masonic este Francmason, — pentru Y. M. C. A.?

Există o mare racilă, care trebuie operată și arsă cu ferul roșu!

Putregaiul este periculos, când chiar pe el se sprijină edificiul Statului! — Se patronează — cu reacredință — la ruina morală a Națiunii.

Rog pe cititori, să urmărească „Buletinul Anti-Iudeo-Masonic”, ce apare la București, și se vor convinge de rolul Y. M. C. A. și A. T. C. R. etc. ... ca și al tuturor oamenilor mari, ce patronează asemenea cuiburi de năpârci.

G. FĂCĂOARU
— Iași. —

Un viespar jidovesc — Gilăul

La trei km. mai jos de confluența râurilor Someșu Cald cu Someșu Rece, este situată com. *Gilău*, reședința Plășii Moților din jud. Cluj, pământ românesc, cu drepturi istorice, sfințit acum opt veacuri cu sângele său, de voevodul *Gellu* martirizat de hoardele barbare ale lui Arpad.

Și timp de atât amar de veacuri, mâna de Români, grupați în jurul castelului lui *Gellu* — înstrăinat după moartea lui — au rezistat tuturor încercărilor de desnaționalizare, având drept arme numai Credința Creștină strămoșească și dragostea de neam, păstrând limba, obiceiurile și Legea, așteptând cu îndârjire ziua sfântă a Unității naționale.

Și furtuna vitregiei vremurilor a trecut. Zorii zilei libertății și întregirii neamului românesc, — cântați cu atâta suflet de geniile trecutului — s'au revărsat peste plaiurile românești.

Dar tocmai când să ne fie casa, casă și masa, masă, un nou flagel s'a abătut asupra neamului românesc — lipitorile jidovești, înarmate cu cele mai teribile tentacule: Banul — sugându-i sângele și învenându-i inima.

Mai mult ca aiurea, acest lucru se manifestă în ținutul pitoresc al Gilăului și umbra viteazului Voievod, geme sub temelie castelului — înstrăinat încă — geme durerea neamului său.

Gilăul o comună cu cca. 3400 suflete, nu avea înainte de 1920 decât 3—4 familii jidovești, astăzi situația este următoarea:

Români 2230, Unguri și alte națiuni 960 și Jidani 210. Deci timp de 10 ani numărul jidanilor s'a mărit de 20 de ori și această vitează de creștere și-o mențin, ba

chiar o măresc — zilnic, ne surprind alte multe alți perciuni, multe, tot mai multe — punând mâna pe întreaga viață economică a Gilăului. Din 24 comercianți 10 sunt Unguri, 10 Jidani și numai 4 Români și aceștia de mâna treia.

Gilăul a devenit o pepenieră jidovească, o mocirlă, unde hidoasele lipitori cresc în voia lor; locul sfințit de sângele lui *Gellu* este un adevărat viespar jidovesc și, fabrica de spirt din localitate, pare a fi focarul acestui viespar. Dela Director și până la cel din urmă funcționar sunt Jidani — singur șeful mecanic, cine știe prin ce împrejurări, este Român, — iar lucrătorii Români și alte națiuni.

Existența acestei fabrici explică mersul în plin al cărciumarilor Jidanii din Gilău și împrejurimi.

Înainte vreme, pentru înlesnirea Moților, târgul săptămânal al Gilăului era Sâmbătă. Jidanii au intervenit și au schimbat ziua de târg Vinerea, fapt daunator Moților cari nu au timpul necesar pentru transportul produselor lor, Joia la Cluj și Vinerea la Gilău.

În timpul, credem, ca acei cărora li s'a încredințat frânele conducerii poporului românesc să arunce o privire — în treacăt cel puțin — asupra Gilăului, cu un minut mai de vreme, că altfel, dacă nu azi, mâine, ne vom trezi străini la noi acasă.

Iar cei ce simțim românește, să ne grupăm în jurul Sf. Cruci, din umbra căreia să svărlim săgețile luminii în inima și sufletul rătăciților și să ardem cu aghiazmă paraziții și lipitorile ce sug seva neamului românesc, curățind de putregaiu gila strămoșească.

GH. I. CHITUC.
Gilău — Cluj.

„Dela organizația Ligei A. N. C. Jud. Câmpu Lung (Bucovina)“

Duminecă, 18 Maiu a. c. a avut loc în orașul Vama, jud. Câmpu-Lung (Bucovina) o mare adunare la care au luat parte toți Vămenii Români și Creștini din localitate și mulți din satele învecinate. Adunarea a fost convocată de d-l Colonel în rezervă I. Neculce care într-o vorbire lungă a arătat situația grea și de nemai suportat în care au ajuns Creștinii din cauza cămătarilor și excrocilor jidani Muntenii din întreg județul Câmpu-Lungului au ajuns în urma jafului nemilos al cămătarilor criminali la sapă de lemn, căci acești venetici au ajuns astăzi să-i scoată din casă și din avut, în urma unor împrumuturi mici, dar a căror sumă s'a ridicat la cifre îngrozitoare din cauza procentelor de 35, 40 și 50 la sută.

Luni, 19 Maiu a. c. avea să se țină o asemenea adunare în orașul Câmpulung-Moldovenesc. Jidanii însă interesați în cauză au intervenit pe lângă Prefectul județului și celelalte autorități pentru ca să impedeze această întrunire, ceea ce s'a și întâmplat. Drept urmare Colonelul Neculce a fost maltratat în mod mișeleșc și arestat după ce nu i s'a permis să țină în nici un local din oraș, adunarea. Sătenii au protestat adunați în număr foarte mare înaintea Poliției și Colonelul arestat — spre rușinea autorităților jidovite care lucră la ordinul Cahalului Jidovesc, a fost imediat eliberat.

Poporul Câmpulungean ca și cel de pretutindeni s'a convins acum că „dreptatea umblă cu capul spart“ și Câmpulungenii sunt foarte agitați de samavolnicile ce le comit autoritățile unui guvern care în curând va trebui să plece.

Pentru Duminea Rusaliilor și Luniia Rusaliilor, Organizația județeană a Ligii Apărării N. C. a hotărât să cheme Românii și Creștinii fără deosebire de culori politice în două mari adunări: una la Vama — Duminecă, a doua în Câmpulung, Luni.

La aceste adunări, sunt invitați mai mulți stâlpi ai Ligii A. N. C. în frunte cu marele apostol al Românismului D-l A. C. Cuza, spe a întări organizația acestui județ, care a fost pe vremuri mândria L. A. N. C. și se va hotărâ într-o moțiune, ce măsură sunt de luat pentru a se înfăptui pe cale de lege și în cel mai scurt timp dreptatea Muntenilor Câmpulungeni, cari sunt hotărâți să meargă până la Inalta Regentă în frunte cu marele lor apărător d-l A. C. Cuza, deputatul tuturor bunilor Români și Creștini.

Muntenii câmpulungeni au mare încredere în puterea de luptă neînfricoșată a marelui Român D-l A. C. Cuza, și își pun în d-sa cea din urmă nădejde de scăpare a lor din gările cametei de nemai suportat și a tuturor relelor.

„Studiu asupra Iudaismului — Talmudul“

„Morala Talmudului“

În legătură cu interpelarea făcută în Cameră, la 8 Maiu 1930, de Dl. A. C. Cuza, privitoare la atacul banditesc al Jidanilor din Târgul Frumos asupra studenților români, în care interpelarea deputatul L. A. N. C. afirmă că Jidovimea constituie o „poporație fanatizată de rabinii săi, în numele unor învățături criminale, care se propovăduiesc liber, cu ajutorul statului chiar, pe pământul nostru“, revista *INFRAȚIREA ROMÂNEASCĂ* ține de a ei datorie să reamintească publicului românesc, articolul „Morala Talmudului“, scris de neuitatul Iconom Constantin Nazarie, fost profesor la Universitatea din București, articol apărut în revista noastră numărul din Ianuarie 1925 („Calendarul Românesc“) și „Studiul asupra Iudaismului - Talmudul“, de G. Petriceicu-Hâjdău, apărut în revista noastră numărul de 1 Aprilie 1929, spre a închide gura căpeteniilor Jidovești cari s'au plîns la Regentă de pretinsa neexactitate a adevărului istoric rostit de Dl. A. C. Cuza în Cameră.

Pentru toți bunii Români Creștini,

Anunțăm cu deplină satisfacție și bucurie că, în urma caracterizării de către Dl. Prof. A. C. Cuza, în ședința Camerii din 8. V. 1930, asupra religiei Jidanilor că ar fi criminală, una din secțiile de educație ale Tinerețului L. A. N. C. și frontului anti-judeomasonnic din sectoarele Prahovei, a hotărât să supună D-lui Prof. Cuza un „proiect de imprimare a unei broșuri de documentări incontestabile, asupra criminalității religiei Jidanilor“.

E suficient să facem cunoscut numai că Dl. Prof. Cuza — mai mult decât aprobarea ce i se solicitase, a onorat apariția aceasta, cu înaltul D-sale „cuvânt înainte“ — importanța „Studiului asupra Iudaismului — TALMUDUL — de Bogdan Petriciscu Hajdeu“ — fiind capitală și urmând ca, după dorința D-niei Sale și a dlui Prof. Dr. Paulescu, s. a., să se continue acest început de incursiune în „INVĂȚĂTURILE CRIMINALE ALE RELIGIEI JIDANILOF“ — pentru complecta dovedire și luminare a creștinătății.

În fața acestui important eveniment, și dată fiind însemnătatea extraordinară ce ne-o face cunoscută B. P. Hajdeu — Prof. Universitar și Membru al Academiei Române — în această broșură tipărită de mișcarea noastră și sub controlul D-lui A. C. Cuza, — se cuvina ca toți bunii Români, Președinții organiz. L. A. N. C. din întreaga țară, cât și toți prietenii ideii, să o comande, trimițând prin mandat postal chiar pentru mai multe bucăți odată, (fiind foarte ieftină 10 lei bucata); de exemplu 5, 10, 20, 50, 100 bucăți și care se le împărțiți apoi gratuit, mai lipsiților materialmente.

Comenzile se vor face la Dl. Prof. Dr. Caldărea, — Câmpina — str. Știrbei-Vodă No. 31. — Județul Prahova. Imediat banii primiți și adresa D-tră exactă, coletele se expediază prin curier special.

Odată ediția I-a epuizată, vom proceda la reeditarea completă cu celelalte documente, hotărâte de Domni Prof. Cuza, Paulescu, și a.

Deci, rugăm și solicităm tot interesul bunilor Români, ca, pe cât mai curând această ediție de broșuri să se evaporeze.

Românii și regimul spirtuoaselor

Zilnic cetim prin ziare protestul breslelor interesate, podgoreni pe deoparte cu drept cuvânt cer apărarea lor contra fabricilor de spirt, cari aproape în totalitatea lor sunt în mâna Jidanilor; spirtarii pe de altă parte susțin că singuri ei sunt mântuitorii agriculturii românești și în fine statul cearcă ași salva interesele lui fișcale.

În parlament să discută noul regim al spirtuoaselor; am urmărit cu atenție discuțiunile celor interesați și cu părere de rău m'am convins, că adevăratele interese ale românismului nu sunt corespunzător apărute. Nimeni nu scoate în relief greșala din legea „Garoflid” care taie în cele mai mari interese ale românismului și dă anză la fraudele ce se comit în dauna statului. Prin legea „Garoflid” s'a instituit regimul semi-monopol, adică a impus fabricilor de spirt a se grupa în sindicat, le-a stabilit cota ce fiecare fabricant este îndreptățit să fabrice, iar pentru un control mai eficace a decretat înființarea „Depozitelor județene” prin intermediul cărora s'a vândut și se vând și azi producția întreagă de spirt.

Să admitem teza, că statul nu este în stare ca să înființeze monopolul spirtului și astfel să ia din mâna Jidanilor această industrie, dar nu era permis sub nici o împrejurare ca să dea pe mâna jidanilor exclusivitatea comerțului angros de spirt. Prin înființarea acestor depozite puținii comercianți români sunt excluși de a cumpăra direct din fabrică spirtul și a-l desface crășmarilor, căci conform legii depozitele județene sunt repartizate numai între fabricanți în proporția cotei de fabricare. În urma acestei legi întreg Banatul și o parte din jud. Hunedoara este dat pe mâna fabricantului jidan *Neumann* din Arad, cu un cuvânt întreg comerțul de spirt engros din o regiune așa de importantă e dată pe mâna acestui jidan, care în conformitate cu sfântul lor obicei jidovesc, va face tot posibilul ca comerciantul român sau cârciumarul dela sate să fie înșelat și nimicît. Din întreg Ardealul, Banatul, Crișana și Bihor, un singur județ al Someșului este repartizat Băncii „Albina”; iar toate celelalte jidovilor, și cred că situația nu este mai bună în celelalte provincii. Închipuți-vă enormitatea acestei situații din punct de vedere românesc.

E drept că nu le-a reușit funcționa-

rea regulată a acestor depozite județene, dar aceasta nu cade în sarcina legii, ci în lăcomia jidovească, care ajungând singură și fără concurență, nu s'a mulțumit cu un câștig omenezc, ci a aflat mai comoadă desfacerea așa numitului spirt „negru” adică netacsat, câștigând de fiecare vagon impozitul de lei 1.200.000. — Mare naivitate a fost în D-l Garoflid, care a pus capra să păzească varza.

Vedeți dar că nu numai impozitul prea mare a fost cauza fraudelor, ci în prima linie greșala legislatorului. Proiectul de lege al D-lui V. Brătianu în privința aceasta era ceva mai bun, căci spunea: „Depozitele sau centrele județene, vor fi atribuite în prima linie Cooperativelor”, deci în forma aceasta mai era o mică nădejde, că comercianții angrosiști români se vor asocia și vor primi acest drept de desfacere. Jidanii se vede că au observat dezastrul ce-i amenință prin desfacerea spirtului prin cooperative formate din români și au făcut tot posibilul pentru a modifica partea jignitoare.

Trebuie să se mire fiecare bun român, că în parlamentul românesc nu se află un singur om care să ridice glasul pentru comerțul românesc, căci după cum știm cu toții, comerțul nostru cel mai primitiv a fost cel cu beuturi, din crășmarul dela sate s'a făcut băcanul la oraș și tot din crășmarul dela sate s'a făcut milionarul jidan dela orașe.

Românii noștri să ceartă întră ei, fiecare influențat de breasla care crede că mâne îi va aduce mai multe sufragii: vezi pe D-l Garoflid care cunoaște numai pe podgoreni, uită cu totul interesele mari românești și numai așa îți poți închipui că a putut bă legifereze această lege monstruoasă; dealtă parte vezi pe actualul ministru de finanțe D-l V. Magearu, care orbit de interesele fiscale pierde interesele românismului și nu aplică vechiul proverb românesc: „nu lăsa capra să păzească varza” adică să încrede prea mult în jidani cari având desfacerea exclusivă a spirtului, se organizează în bande de fraudatori.

Nu credeți că este ridicol acest punct de vedere al ministrului nostru de finanțe?

UN NEGUSTOR ROMÂN.

Un răspuns al D-lui A. C. Cuza

D. profesor *A. C. Cuza*, a dat ziarului „Curentul” următorul răspuns:

Domnule Director,

Ca răspuns la cele publicate în ziarul „Curentul” dela 31 Mai a. c. sub titlul „D. A. C. Cuza și francmasoneria”, eu ași pune o singură întrebare pentru oamenii de bună credință:

CUM SĂ FIU FRANCMASON, CÂND ȘTIE TOATĂ LUMEA, CĂ SUNT CONTRA JIDANILOR?

Supun această întrebare-răspuns meditației redactorului d-voastre și vă rog să primiți expresia distinsei mele considerații. **A. C. CUZA.**

„Strigătul Oltului”

Este titlul ziarului, ce ne-a sosit la redacție, No. 5 din 1 Iunie, ce apare în Râmnicul-Vâlcea, str. Radu dela Afumați No. 8, sub direcția dlui Lt-colonel S. Drăgoescu.

Numărul din 1 Iunie conține și un supliment intitulat „Ofensiva contra Cametei”. Intreaga publicație respiră entuziasm și hotărâre bărbătească de a lupta contra celui mai grav pericol ce amenință neamul întreg, contra Jidanilor și a creaturilor lor: politicienii din partidele, cari în zece ani de guvernare au dat deplină dovadă a sufletului lor jidovit.

Dorim inimosului ziar, pus sub conducerea energicului colonel Drăgoescu, să facă lumină tot mai largă în jurul său, solidarizând la lupta noastră naționalistă și creștină și pe Olteni, cari dacă nu sunt atât de apăsați de Jidani, nu trebuie să uite pe frații lor în suferință, din Maramureș, Bucovina, Moldova, Basarabia și Nordul Ardealului.

Atelier de mobile

în stil vechiu românesc,

cu sculpturi plane și în colori naționale,

ori decorate cu motive
și diferite gravuri alese,

și-a deschis creștinul **Vasile Buliga**
din **Arbore, județul Suceva,**

absolvent al școlii de meserii din
Câmpulung-Bucovina
și **Ebensee din Tirol.**

Execută diferite mobile moderne și
naționale

cu prețurile cele mai reduse.